

I. Бойко став членом Ради багатокультурності і горожанства в Канаді

Торонто. — Недавно прем'єр Дейвід Пітерсон назначив 20 осіб, з того двох українців до Консультативної ради багатокультурності і горожанства в Онтаріо. Одним з них є Іван Бойко, який дотепер був головою Відділу КУК в Гамілтоні. Президентом ради є торонтський адвокат Стенлі Фролак, який в минулому був президентом Федерації Клубів Українських Купців і Підприємців. Консультативна рада через міністерство горожанства і культури дораджує провінційному урядові в справах багатокультурності і горожанства.

В Нью Йорку демонструватимуть в роковини підписання горезвісного пакту

Нью Йорк. — 23-го серпня 1939 року два з найбільш жорстоких диктаторів, Адольф Гітлер і Йосиф Сталін підписали Пакт, відомий в історії як пакт Ріббентропа-Молотова. В 47-му річницю підписання пакту Ріббентропа-Молотова, як повідомляє бюро ньюйоркського сенатора Алфонса Д'Амато, в суботу, 23-го серпня ц.р., відбудеться велике зібрання п.н.

Т. Гриньків виступить на концерті в Гантері

Гантер. Н. Й. — Цієї суботи, 16-го серпня, о год. 8-й вечора, в Центрі Української Культури виступить піаніст Тома Гриньків. Т. Гриньків гратиме твори Косенка, Ліста, Рахмані-

СОУК буде відкритий більшу кількість годин

Дженкінс, Па. — Сестра Марія Кекілія, ЧСВВ, президент Менор Джуніор коледжу, повідомила, що від 2-го вересня ц.р. музей СОУК буде відкритий від понеділка до п'ятниці, від год. 1-ої до 3-ої по полудні. Зацікавлені особи повинні звертатися до куратора музею Студійного Осередку Української Культури Христини Хомин-Іжак. СОУК є приміщення тут на пошті Менор Джуніор коледжу, при Факс Чейс і Форрест авеню і можна з ним сконтактуватися, телефонуючи на число (215) 885-2360, екс. 64. Студійний Осередок Української Культури намагається зберегти і розвивати українське народне мистецтво, спадщину і культуру. У СОУК знаходяться музейні колекції, архів, бібліотека і є відділи академічних студій. Директором осередку є д-р Ігор Мірчук, з Філадельфії, куратором музею є Х. Хомин-Іжак, із Вормінгстеру, а бібліотекаркою є Анна Максимович.

Німецька преса постійно пише про Чорнобиль

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Переглядаючи західнонімецьку пресу бачимо, що ніхто із чужинської преси не віддає стільки місця та уваги катастрофі реактора в Чорнобилі, як саме німецькі журналісти. В останніх двох тижнях ми знайшли в декількох найбільш шоденних, зокрема у „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ текст повідомлення Політбюро про вибух реактора в Чорнобилі з відповідними німецькими коментарями до поодиноких місць того повідомлення, особливо про те, що ця катастрофа є поважна і трагічна наука, з якої можна витягнути висновки так господарські, як і наукові чинники. У зв'язку з тим підкреслюється потреба міжнародної співпраці для безпеки проти таких випадків, як мав місце в Чорнобилі. Німецький шоденник стверджує, що Західна Німеччина готова конструктивно брати участь у заповідній конференції наглядати над розвитком нуклеарної зброї і вважає за кінцево контролювати побудову реакторів і безпеку їх для оточення. Саме в тому і зацікавлена особливо Західна Німеччина, тому, що її сусіди, а зокрема Франція і Італія мають вже сильно розбудовані нуклеарні станції, для економічного вижиття. Про це інформує з Брюсселю кореспондент „Кришнен Саенс Монітор“ Дейвід Фуке, який пише, що члени Бюро Юнії Європейської Консумпції дуже критику-

А. Шатравка прибув до Нью Йорку

Нью Йорк. — Член московської Групи довіря Алекса Шатравка, якого советські власті недавно відпустили за кордон, зустрівся з репортерами ньюйоркських газет. Він сказав, зокрема, що советський лікар Євгеній Чазов, який був нагороджений Нобелівською премією миру, не відіграв ніякої ролі в його звільненні. „Я не маю за що дякувати Чазову. Я не маю за що бути вдячний советським керівникам. Я був звільнений завдяки тискові на Советський Союз зі сторони Заходу“, — сказав А. Шатравка, який дев'ять років провів у тюрмах і психіатричних лікарнях, куди советська влада приміщує вільнодумців. Клопоти в А. Шатравки почалися в 1968 році, коли на знак окупації Чехо-Словаччини він відмовився служити в советській армії. В 1982 році А. Шатравку засудили на три роки концтабору, а потім додали ще два роки. Його випустили з тюрми і відпустили на Захід після кампанії численних західних громадських організацій і урядів. В інтерв'ю для ньюйоркських репортерів Шатравка говорив про противників советського режиму, які сидять у тюрмах і концтаборах. „Лише широка кампанія на Заході може примусити советський уряд звільнити їх“, — сказав Шатравка.

Шкільний підручник вмістить статтю М. Сурмача

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У шкільному підручнику, призначеному для аправного читання коротких оповідань з різних ділянок життя п.н., „Скай Клаймбер“, виданому видавництвом Скотт, Форсман і Ко., є вміщена стаття пера відомого громадянина, власника книгарні „Сурма“ і ентузіастичного пасічника Митрона Сурмача. В статті М. Сурмача заохочує молодь займатися пасічництвом і подати інформації як це зробити. На кінець М. Сурмач дає ще і припис на напикот з медом, який він вважає за дуже здоровий та добрий. Після статті подані відповідні питання для учнів з ділянки пасічництва.

Хор „Прометей“ і співачка Л. Волянська виступають на Союзівці

Союзівка. — У кінцевотижневий мистецький програмі в суботу, 16-го серпня ц.р., тут, на відпочинковій оселі Українського Народного Союзу, виступить цього разу чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії під диригентурою Михайлом Дяболом з музичним супроводом піаністки Ірини Зварич-Пелех. Також співано Лілея Волянська матиме гостинний виступ. Програма відбудуватиметься о год. 8:30 вечора в залі „Веселки“, а о год. 10:30

Л. Волянська.

вечора відбудеться забава, до якої приграватиме оркестра „Ново покоління“ з Торонто. Хор „Прометей“ і його талановитий диригент Михайло Дяболо відомі широким українським любителям класичного і народного українського співу. Лілея Волянська дістала ступінь магістра мистецтва з Гантер коледжу в Нью Йорку. Зацікавлення музикою, яке виявляла з дитинства, особливо збільшилося, коли вона в час студій у коледжі була визначена серед інших аспірантів, щоб грати роллю Марії фон Трапп в музичній п'єсі „Савидов М'юзік“. З перездом до Канади з Нью Йорку Л. Волянська студіює спів у проф. Доментія Йохи-Березця, відомого співака з Київської опери, і в Давида Астора та Лінди Перрілло в Альбертському коледжі в Едмонтоні, де вона постійно проживає. Протягом цього періоду Лілея Волянська виступала як чільна солістка хору „Дніпро“ в Едмонтоні у багатьох концертах в самому Едмонтоні, так і в інших містах Канади. Виступаючи самотійно, Лілея Волянська теж завоювала глядача як українська виконавиця народних пісень і легкої музики. Але її вабила українська опера, і це був волею маистра Володимир Колесника, що вона перейшла на оперний репертуар, співаючи в опері „Купало“ в 1981 році та в „Запорожжі за Дунаєм“ в 1983 році. Як

ЗСА ЗАТІСНЮВАТИМУТЬ ЕМБАРГО НА ВІВІЗ ТОВАРІВ ДО КУБІ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген має в плані затіснити ембарго на вивіз товарів до комуністичної Куби, яке вперше було накладене в 1960 роках, — заявили офіційні особи Адміністрації. План у цій справі приготував, на заарядженні Уряду, Рада Крайової безпеки, яка рекомендує більш строго доповнювати торгівлю приватних корпорацій і компаній з Кубою. Ембарго, як відомо, передбачає також деякі фінансові обмеження, тому в цю категорію входять також деякі американські великі банки, щоб таким чином унеможливити Кубі діставати американську тверду валюту, отримувати часту форму подарунків, родинних записів чи продаж майна, набутого в ЗСА колишніми кубинськими громадянами. Цією справою займаються в ЗСА несесіонні адвокати й інші особи, які виключно дивляться тільки на особисту наживу і цілком не беруть до уваги інтересів ЗСА. У тому самому часі, коли Адміністрація розглядала справу ембарго, інша урядова комісія працювала над пропозицією, як ЗСА може допомогти противникам комуністичного режиму в Кубі і тисячам політичних в'язнів, які стали жертвою тамтешньої диктаторської системи. В рахунок входять також ті політичні в'язні, які відісталися з-під контролю Кастра і опинилися в ЗСА та живуть тепер на статусі іммігрантів. ЗСА готові прийняти додаткову кількість кубинських політичних в'язнів, якщо Кастро дозволить їм покинути острів. Ця справа вимагає співпраці з Гаваною і тому не відомо, як до неї поставиться тамтешній диктатор Фідель Кастро. Речники Державного департаменту заявили свого часу кореспондентам, що вони мають інформації, що Кастро хотів би позбутися своїх політичних противників. Існує тільки побоювання, що крім політичних в'язнів, Куба знову вимішає їх з кримінальним елементом і психічно хворими кубинцями, які ще й досі становлять клопоти для ЗСА. Досі дозвіл на вивіз з Куби був дуже коштовний і Кастро прямо випомпував з кубинців в ЗСА великі суми грошей. Кожний новоприбулий коштував кубинців від 3,000 до 30,000 доларів. Деякі американські законодавці в Палаті Репрезентів і Сенаті критикували Адміністрацію за підписання угоди з Гаваною, на підставі якої Куба забере 2,700 своїх кримінальників і психічно хворих, які прибули до ЗСА з великою хвилею еміграції в 1980 роках, у заміну за 3,000 нових політичних в'язнів і згоду приймати кожного року по 20,000 кубинців на звичайну еміграційну квоту.

У СВІТІ

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ застрелили з машинної зброї популярного і найбільш відомого в Індії генерала, колишнього шефа штабу індійської армії ген. Аруна С. Вайдія. Кілька днів тому згаданий генерал отримав погрози смерті від індійського племені сікхів, які, як припускає поліція, були виконавцями замаху на життя генерала. Індійські лідери, а також речники уряду прем'єр-міністра Раджива Ганді, були заскочені вбивством, бо ген. Вайдія не виконував вже жадної функції і перебував у стані відпочинку.

ІЗРАІЛЬСЬКЕ ЛЕТУНСТВО знову збомбидо бази Палестинської Визвольної Організації біля Сидону, хоч звичайно під час таких налетів гине чимало цивільного населення, неспречного до міжфракційної боротьби чи вишколу палестинців на території Ливану. Військові спостерігачі на Близькому Сході не виключають сирійської реакції і протестів інших арабських держав. Часті налети ізраїльців на ливанську територію турбують також уряди багатьох інших держав світу, бо вони одного дня можуть спровокувати чергову війну між Ізраїлем і арабськими країнами.

АНТИКОМУНІСТИЧНИ ПОВСТАНСЬКІ відділи в Нікарагуа планують розвинути ширші військові акції проти урядових військ сандіністів, а може навіть захопити важливе ключове місто і проголосити там свій тимчасовий уряд як тільки отримують допомогу ЗСА в сумі 100 мільйонів доларів — 70 мільйонів зброєю і 30 міль. продуктами та військовим вярдом. Військові спостерігачі здогадуються, що „контрас“ атакуватимуть відтепер також військові об'єкти, склади зброї й амуніції, летючи тощо. Покищо не відомо, яку саме зброю отримають повстанці, але у військових колах не виключають, що вони отримають також протилетунські ракети, які послужать їм до оборони перед советськими модерними гелікоптерами.

ЛІДЕР ПАЛЕСТИНСЬКОЇ Визвольної Організації Ясір Арафат засудив американсько-ізраїльську домовленість про поліпшення відносин на окупованих Ізраїлем арабських землях, зокрема на західному березі ріки Йордан, щоб таким чином інтегрувати ці території до Ізраїля і прихилити в свою сторону місцеве населення арабів, які живуть в нужді. Лідери ПВО думають, що з таким планом прийняв до Ізраїля недавно віцепрезидент Джордж Буш, який правдоподібно буде кандидатом Республіканської партії на президента в 1988 році і вже заздалегідь старіється забезпечити собі голоси американських жителів. З'єднані Стейти Америки досі передали Ізраїлеві на цю ціль 14 мільйонів доларів, але Вашингтон не має жадної контролю на що були витрачені гроші, бо Буш не бачив різниці в життєвому стандарті на окупованих землях.

УРЯД ПЕРУ, НЕ МАЮЧИ нішого виходу, послав кілька військових летунських з'єднань в амазонські джунглі, які на протязі двох годин бомбили і обстрілювали плянційні кокаїни та приміщення контрабанди, яка перепачкує великі кількості цього наркотикоту до ЗСА й інших країн світу. Міністер внутрішніх справ Перу Абель Салінас заявив на пресовій конференції, що це він, в порозумінні з міністерством оборони, зарядив бомбардування 12-ох пунктів продукції кокаїни. Деякі гелікоптери зустрілися зі спротивом. Їх обстрілювали з машинної зброї торгівці і продуценти наркотикотів, які створили собі в Перу „царство“ з власною „армією“ і великою кількістю агентів, які займаються перекустом урядових осіб. Також сусідня Болівія розпочала широку акцію проти контрабанди кокаїнової й інших наркотикотів.

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ підклали до американського військового автомобіля саморобну бомбу в місцевості Ганау в Західній Німеччині. Бомба знищила автомобіль, але він був порожній і ніхто не постраждав від цього вибуху. Виглядає, — кажуть речники поліції, — що терористи хотіли тільки продемонструвати свою ненависть до американців.

В МОСКВІ РОЗПОЧАЛИСЬ АМЕРИКАНСЬКО-СОВЕТСЬКІ РОЗМОВИ

Москва. — У понеділок, 11-го серпня ц.р., тут розпочалися американсько-советські розмови на тему контролю озброєння, зрушення з мертвої точки переговорів в Женеві у справі редукації стратегічної нуклеарної зброї і підготовки до другої вершинної конференції між президентом Роналдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, плянованої на пізню осінь 1986 року. Очевидно, остаточну дату зустрічі узгодять між собою державний секретар ЗСА Джордж Шульц і міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе під час зустрічі 19-го і 20-го вересня ц.р. у Вашингтоні, бо в Москві говорять переважно між собою спеціалісти від озброєння і в їхню компетенцію не входять політичні справи. Перша зустріч між представниками ЗСА і СССР тривала вісім годин і відбулась у віллі, якою розпоряджає міністерство закордонних справ у лісистій околишній 30 кілометрів на південь від Москви. Советська делегація очолює Віктор П. Карпов, який також керує советською делегацією на переговорах в Женеві і тому він знайомий з більшістю прибулих до Москви американців. Американська делегація включає Пола Г. Ніці, головного дорадника Дж. Шульца у справах озброєння, Мекса М. Кампелмана, голову американської делегації на перего-

рах в Женеві і Річарда Н. Перла, асистента секретаря Департаменту оборони та кілька інших осіб. Головною базою переговорів є перелик між президентом ЗСА Р. Регеном і советським лідером М. Горбачовим в останньому часі. Советська сторона пояснює цю зустріч як вступ до більш серйозних переговорів у Вашингтоні між Дж. Шульцом і Е. Шеварднадзе, бо він цих розмов залежить чи відбудеться друга вершинна конференція двох лідерів і чи переговори в Женеві поступлять вперед, чи залишаться на теперішньому рівні застою. Завданням американсько-советської комісії є перевірити спірні питання у справі редукації стратегічної зброї і встановити, що треба це зробити, щоб остаточно закінчити женецькі розмови з позитивним вислідом і приступити до оформлення договору, який, як загалом надіється, мавби бути підписаний під час третьої зустрічі на вершині і відвідін Р. Регена Советського Союзу, весною 1987 року.

Американські офіційні речники кажуть, що космічна зброя не є предметом переговорів у Москві, але військові й політичні спостерігачі кажуть, що про ці справи була вже мова раніше в особистих розмовах амбасадора ЗСА Артура Гармана із советськими високими речниками і в листі президента Р. Регена.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ значною більшістю голосів прийняла резолюцію про односторонній мораторіум на випробування нуклеарної зброї. Вияняток зроблено лише для випробувань малої сили. Однак не можна передбачити, чи рішення Палати Репрезентантів набере сили закону. Поперше, не відомо, коли цю справу буде обговорювати Сенат і чи взагалі він буде її обговорювати. Подруге, цілком зрозуміло, що якщо законопроект все таки попаде на стіл президента Роналда Регена, то на нього буде накладено вето. На думку речників Адміністрації Р. Регена, відмова від випробувань ослабить становище ЗСА на американсько-советських переговорах про роззброєння. Резолюцію Палати Репрезентантів про заборону випробувань на один рік вніс демократ Лес Аспін.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена повідомила про намір продати Тайванові військове обладнання для модернізації його протикорабельного летунства. Обладнання, замовлене в ньюйоркській летунській компанії Грумман і оцінене у висоті 260 міль. дол., призначене для перероблення застарілих моделей протикорабельних літаків на більш модерні. Законопроект повинен бути затверджений Конгресом протягом 30 днів. Пресове агентство комуністичного Китаю Сінгуа назвало намір Адміністрації ЗСА недружельним актом і заявило, що продаж порушує китайсько-американську угоду 1982 року, яка забороняє продавати наступальну зброю Тайванові.

СЕНАТОР-ДЕМОКРАТ Карл Левін заявив, що Бонп повинен або дозволити будівництво протитанкових перешкод на кордоні зі Східною Німеччиною, або заплатити З'єднанним Стейтам за видати на утримання військ і бойової техніки в прикордонних районах. В противному разі К. Левін, який є членом сенатської Комісії в справах збройних сил, пропонує вжити якийсь демарш, наприклад, вивести із Західної Німеччини частину американських військ, які там перебувають. Згідно з договором, укладеним між Західною Німеччиною та іншими країнами НАТО, чий військ перебувають у прикордонних районах Західної Німеччини, рішення з приводу будівництва перешкод повинна приймати Західна Німеччина.

ОСКАР БАЛЬДЕЗ, ЯКИЙ очолював у Монтреалі кубинську фірму Галікс трейдінг, попросив політичного притулку у З'єднаних Стейтах Америки. Сам по собі цей факт не набрав би розголосу, якби втікач не був братом Раміра Вальдеса, який протягом 33 років очолював кубинську тасну поліцію, будучи міністром внутрішніх справ Куби. В цьому році Фідель Кастро призначив Р. Вальдеса міністром електронної промисловості. Оскар Вальдес забрав з собою біля мільйона доларів, які належать Кубі. Перед тим до ЗСА втекли його сестра і 16-річна дочка.

ВІЛЛЯМ ЛУКАС ПЕРЕМІГ в республіканських передвиборах на пост губернатора Мішигену. В. Лукас, який рік тому перейшов з Демократичної партії до Республіканської, може стати першим в історії З'єднаних Стейтів Америки губернатором-негром. Через два дні після перемоги на передвиборах Лукаса прийняв у Білому Домі президент Роналд Реген.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ підтвердив повідомлення з Теграну про арешт в Ірані американця Джана Паттіса. Він прожив там майже все своє свідоме життя і був інженером мерилендської компанії Коесмо. Іранські власті заарештували Дж. Паттіса, обвинувативши його в шпигунстві на користь З'єднаних Стейтів Америки. Вважають, що Паттіса заарештували в середині липня. Пресовий секретар Державного департаменту Чарльз Редман сказав репортерам, що посередником у справі Паттіса буде виступати амбасадор Швейцарії.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів від надання матеріалів, які не відповідають загальному рівню журналістики. Надання матеріалів, які не відповідають загальному рівню журналістики, може бути відхилено. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, які надані анонімно. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, які надані анонімно.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
Додаток: членів UNA \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Опозиція для опозиції

Президент ЗСА за своїми конституційними prerogativami призначає членів Верховного Суду, але Сенат має кожного такого кандидата затвердити або відкинути. Верховний Суд має за собою 197 років існування, і в тому часі Сенат не затвердив 27-ох призначених президентами кандидатів, при чому два із них були ще за Джорджа Вашингтона. Деякі із призначених президентами кандидатів у процесі затвердження їх Сенатом самі з різних причин зріклися.

Як відомо, між Білим Домом і Капітолом ведеться традиційна вже тиха боротьба за владу — чи, може, не боротьба, а суперництво, яке в різному часі набирало різних форм. Навіть тоді, коли і Президент і обидві палати Конгресу є однопартійні, — бувають дисонанси. Причиною їх буває здебільшого погоня за рекламою, жалюгідна погоня за „паблситі“.

Саме тепер ми є свідками, як то процедура затвердження нового голови Верховного Суду, що його призначив президент Реген, перетворилась у затяжне видовище, що його характеризує принципова опозиція демократично-ліберальних сенаторів проти республіканського консервативного Президента і бажання перешкодити цій номінації, дістаючи при тому якнайбільше персонального розголосу для деяких ліберально-демократичних сенаторів.

У червні цього року голова Верховного Суду Воррен Біргер зрікся свого становища з уваги на свій вік, і Реген негайно призначив на його місце члена Верховного Суду, 61-річного суддю Вілліама Ренквіста, який вже 15 років був одним із дев'яти членів цієї найвищої в Америці судової установи. На опорожене Ренквістом місце Реген призначив Антоніна Скалію. Правничу Комісію Сенату, яка складається з 10-ох республіканців і 8-ох демократів, розпочала переслушування Ренквіста 29-го липня ч. р. Демократичні члени Комісії, з сенаторами Едвардом Кеннеді та Метценбаумом у провіді, почали допитувати Ренквіста, неначе якогось злочинного підсудного, при чому доходило до гострої реакції від деяких республіканських членів Комісії. Вони називали ті допити „смішними“ та закидали сенаторів Кеннеді, що він навімання шукає в минулому Ренквіста якоїсь найменшої дрібниці, щоб тільки не допустити на голову Верховного Суду послідовного, від свого 17-го року життя, республіканця — консерватиста. Ренквістові закидали, що він „екстреміст“, ворог людських прав, що він є противником рівноправності жінок, що він проти чорних і „копорових“ громадян Америки. Найбільшу ж сенсацію зроблено з виявленого факту, що в умові купна двох домів власності Ренквіста були клявузі, що одного дому не вільно було продати жидам, а другого — чорним. Ренквіст заявив, що він не звернув був уваги на ті застереження з-перед багатьох років і щойно йому пригадалися, але вони не мають ніякої практичної вартості, бо вони протиконституційні. Інвестиційні журналісти виявили, що при купні одного з численних будинків, що їх має родина Кеннеді, є також така клявуза — пережиток з часу масового антисемітизму та расизму в Америці. І такі клявузі були загальним явищем.

В останніх 10-ти днях демократи-сенатори зажадали від президента Регена, щоби він передав Комісії з державних архівів записки Вілліама Ренквіста з часу, коли той був правним радником в Секретаріаті судівництва ще за часу президента Ніксона, себто зперед яких 30 років. Президент Реген спершу не хотів ровити цього, покликавшись на свої президентські права, але змінив становище, коли сам Ренквіст заявив, що не має нічого проти виявлення його службових давніх записок. Два дні тому американська преса виявила, що самі демократичні члени Комісії признали, що в отих записках немає нічого такого, що могло б пошкодити судді Ренквістові дістати схвалення від Сенату. Комісія зробить це в половині цього місяця, а на початок вересня передбачується оголошення на пленумі Сенату, і вся преса передбачає, що однаково як Вілліама Ренквіста, а так і Антоніна Скалію, першого італійця у Верховному Суді, затвердять поважною більшістю голосів сенаторів.

Партійництво — препогана річ. Ведення опозиції задля самої опозиції — компромітує таких опозиціоністів. У даному випадку Едвард Кеннеді втратив, а не зискав на повазі.

Це ленінське „два кроки вперед, один назад“ має сенс не тільки в соціалістичній версії соціалізму. Коли б соціальна система не була так спетрифікована, як вона нині є, і був би новий НЕП — Нова економічна політика, то хто зна, чи те не врятувало б систему на якийсь час, а народ не мусів би так страждати завдяки доктринерству правду. А в британській бернштайнсько-лейбористській відміні соціалізму можна заобсервувати своєрідний „крок назад“.

Після перемоги соціалістичних лейбористів під проводом Етлі в 1945 році британський соціалізм здавався, що вони знайшли ідеальну розв'язку державної суспільно-політичної системи у вигляді „велферизму“. Треба пам'ятати, що той британський велферизм мав дещо інший сенс, як цей нинішній американський, який нас тут дратує. Ми утотожнюємо „велферизм“ із системою, де відома частина миського населення взяла собі за завдання множити багатодітні родини „з одним тільки з батьків“, тобто з матір'ю на чолі, перекидаючи на державу турботу за утримання цих дітей. У Великобританії під час народжування соціалістичної „велферської держави“ під концепт „велферизму“ підпадало не тільки за-

Микола Бараболяк

ЧАСТКОВИЙ ВІДВОРОТ ВІД СОЦІАЛІСТИЧНОГО „ВЕЛФЕРИЗМУ“ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

безпечення людини державою від „колиски до гробової дошки“, отже те, що імпортовано з Великобританії до ЗСА, але теж центральне планування і контроль державної господарки, як контролю цін, імпорту та експорту, раціоналізації сировини, регулювання кредитів тощо. Батьком цієї економічної сторінки велферизму був відомий економіст John M. Keynes, який упевняв, що економіка керується певними здетермінованими законами, і тільки треба викрити і сформулювати ці закони. Лейбористи чванилися, що вони „спасли“ капіталістичну систему (тобто те, що в ній позитивне). Третє поле діяння британської „велферської держави“ — була націоналізація „індустрії“. Не всієї індустрії, як в СССР, а тієї її частини, яка не виправдує себе з користю для консумента. В програмі лейбористів була націоналізація індустрії, яка постачає підставові сировини (як вугілля), монополізованої, що, ко-

ристаючи з відсутності конкуренції, використовує споживача, або такої, яка не забезпечує споживача послугами через нестачу капіталовкладень, наприклад — залізничні.

Від початку 50-их років мінялись партії в уряді, на зміну лейбористам приходили консерватисти, але і для консерватистів „велферизм“ був „табу“. Великою частиною індустрії керувала держава, постачанням же, соціальні забезпечення залишалися без змін, робітничі юніти диктували, податки були високі. Аж у 1979 році перейшла керма держави в руки „Залізної Пані“ — Маргарет Тачер. Для неї зором і ідеалом державного мужа був Реген. Як він, вона хотіла прикрити роллю держави в справах економіки, повернути силу приватній ініціативі, вибравши індустрію з рук бюрократів. Маючи більшість у парламенті, вона стала ефективніше навіть ніж Реген заводити зміни в індустрії. Продаючи уділи в державних ін-

дустріальних підприємствах, вона передала в приватні руки більшість націоналізованих індустріальних підприємств як Джагуар — автомобільну фабрику. На черзі є „Британський Газ“ і „Британський Летунський Ліній“. Прикоротила Тачер силу робітничих юнів, особливо зламавши страйк вуглекопів. Інфляція зменшилась із 22 відсотків на біля 5 відсотків, але за те безробіття збільшилось. Тачер не зуміла вдоволити усіх; мала особливі клопоти з кризою у заводі гелікоптерів „Вестленд“, що його хотіла перебрати американська фірма „Сікорскі“, так як Форд мало що не перебрав „Лейланд“ (фабрику авто). Проти таких проявів „американизації“ британської індустрії з'явився великий протест, і це дещо заважило на популярності „Залізної Пані“. Та найбільш підірвала її престиж афера з F-111 бомбовиками, що ними Реген бивши Лівію. Не тільки більшість членів кабінету, але головне публічна опінія була і дуже проти того рішення Тачер. Англії не захоплени тим, що американські бомбовики, здатні кидати ядерні ракети, є stationed на Британських островах, а що вже й говорити про те, коли їх вживається проти сторони.

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Бук

ЧИ СПРАВДІ НА ОВИДІ ГОСПОДАРЧО-ЕКОНОМІЧНИЙ ЗАСТІЙ?

— продуцентів нафти, мільйонів місяця в Югославії не договорилося щодо продукції й цін. Сучасна конференція в Женеві наразі нічого не дала. Деякі члени погоджуються добровільно зменшити продукцію, щоб знизити ціну цю піднести. П'ять членів змушені продавати нафту по будівельній ціні, бо вони є підставою існування держави; деякі держави-продуценти нафти є сильно в боргах і не в стані сплатити рати, а навіть відсотки (Мексика, Єгипет). Вони апелюють до Міжнародного Монетарного Фонду і Світового Банку дати їм допомогу — нові позички. Світовий Банк перебуває зараз в поганому фінансовому положенні. За останніх 12 місяців він позичав державам трьох континентів більше, ніж зібрав звороту рат з відсотками. Так що ціна на нафту може впасти на дальші три до 5-ти доларів за бочку, а ціна на оливу для огрівання — до 60 центів за галлон. Низька ціна на нафтові продукти допомагає економії, знижує інфляцію, збагачує консумента, але рівночасно руйнує економію деяких Стейт (Тексас). У багатьох копальнях нафти продукція впала на 50 відсотків, деякі банкрутують, а ціна за бочку нафти в червні становить 12 доларів за бочку.

Бірма на 7-ме липня при рекордовому стані 1.909 пунктів (найвищий у історії

Ньюйоркської біржі) за один день впаде 62 пункти і далі падає, і зараз є 1.760 пунктів. Деякі біржові експерти передбачають дальший спад до 1.600 пунктів. Причини спаду: неспаса економія країни, високий державний дефіцит, слабкі зиски корпорацій і невпевненість щодо нової реформи податків. В липні, 27-го Червоної Китай впровадив по більшій містак країни біржу-торг шерами; Китай — перша країна з усіх комуністичних держав.

Найбільшою проблемою, що шкодить економії не лише ЗСА, але і країнам вільного світу, є високий федеральний дефіцит і монетарна проблема. Сучасний дефіцит 230 мільярдів доларів повинен бути на другий рік зменшений до 144 мільярдів дол., а в 1991 році — збалансований.

День 7-го липня став важливим у історії світу. Того дня стан населення світу досягнув п'ять мільярдів душ. Явище не дуже відрадне, бо земля куля і так перенаселена, і брах харчів ще збільшиться через прискорення людності а посівною площею — продукцією харчів (тепер відношення є 4 до 1, а 20 років тому відношення було 3:1).

Додатним протиріччям зaborомом і фактом росту економіки країни буде нова податкова реформа, яка увійде в життя з 1987 роком. Будуть знижені по-

датки для середнього класу населення, а піднесення — для корпорацій і бізнесів. Останніми роками компанії, що працювали для оборони країни, заробили 25 мільярдів доларів, а платили всього 3.5 відсотка податку.

Рівнож додатним економічним показником буде звіт за ваканційного часу. Через міжнародний тероризм біля 70 відсотків американських горожан не виїздили цього року на вакації за кордон. Так що мільйони доларів залишаються тут, в ЗСА. Відчувають це країни Західної Європи, деякі са-теліти Союзу (Польща, Югославія) і сам СССР (через катастрофу — вибух атомового реактора в Чорнобилі). Останнього тижня деякі економісти подано, що лише 35 відсотків економії є в клопоті, а 65 відсотків — в добром стані. Найкраще економічно стоять Стейти: Нью Йорк, Нью Джерсі і північно-східні; найслабше Стейти середнього заходу.

Урядові чинники й економісти далі твердять, що економіка в другій половині року поправиться, народна продукція зросте до 3.5 відсотка, рецесії не буде, а 1987 рік буде роком економічного-господарного росту. Зараз світ пильно стежить за американською економікою і президентом Регеном, який своїм авторитетом здобув собі довіру і признання доброго провідника, а своїм оптимізмом і патріотичними промовами до молоді й американського народу задержити країну на п'єдесталі світової економіки і потуги.

Володимир Баран

Сорок років тому в Австрії постав хор „Ватра“

Скупчення великого числа українців у таборах для переміщених осіб сприяло творенню різних мистецьких з'єднань, чи то театральних чи хорів. Одним з таких з'єднань був хор „Ватра“ в місті Брегенці у Форальберзі, частині Австрії, що межувала з Німеччиною та Швайцарією. Присутність у цьому таборі поважного числа добрих співаків та проф. Лева Турквичича, професійного музиканта з довголітнім диригентським досвідом, дали поштовх для організування хору, який, використовуючи догідне географічне положення міста Брегенці, дав протягом трьох літ цілий ряд концертів у Австрії, Німеччині, а найбільше — в Швайцарії. Даючи в той країні коло 70 концертів під проводом проф. Лева Турквичича, а по його виїзді до Канади — під проводом Еугена Садовського, хор „Ватра“ гідно пропагував українську пісню та українське ім'я. Про це свідчать ентузіастичні рецензії газет Зальцбургу, Інсбруку, Цюріху, Женеві, Базелю, Фрайбургу та ряду менших міст, де тільки хор „Ватра“ виступав.

Свої концерти у Швайцарії почала „Ватра“ виступом у Женеві, який організував відомий український діяч Михайло Єремів. Він — секретар Центральної Ради, пізніше секретар Мсії Української Народної Республіки в Італії, а відтак в Женеві, цікавився музикою шле своє життя. Між іншим М. Єремів переклав на французьку мову оперу для дітей М. Лисенка „Коза дереза“. Його враження з концерту „Ватри“ в Женеві поміщені в книжці Любі Левинської та Івана Бодреніча: „Лев Турквичич — життя і творчість“, частину яких передаємо:

„З вийдому О. Коваленка до Франції українська музика в Швайцарії запела аж до відвідин Капелі Кошиця, який зробив на швайцарців незабутнє враження. Вся критика називала Капелю епохальним музичним явищем. Кошиць пролетів блискавкою на швайцарському обрії, враження по йому залишилось як в музичних колах, так і серед широкій публіки. На початку 1947 року я одержав листа від д-ра В. Білінського, адміністратора хору „Ватра“, з проханням влаштувати концерт хору в романській Швайцарії. І я з радістю взявся за це діло, тому в січні 24-го 1948 року відбувся перший концерт хору „Ватра“ в Женеві.

„Слід відмітити, що я ставився до цього виступу з деякою резервою. Женев є дуже музичним містом, має дуже гострих критиків, і музичні кола добре пам'ятають тріумфальне враження Капелі Кошиця. Моє застереження ще більш скріпилося, як приїхав хор „Ватра“ і я познайомився

особисто з проф. Турквичем. Тому, що я віддавна цікавився співом, знав багато українських диригентів, як от Лисенка, Стеценка, Леонтівича, Чехівського, та довгий час приятелював з Кошицем, в хорі якого я співав у Києві, я порівнював блискучу індивідуальність цього останнього з тихим, хуликим та мовчазним Л. Турквичем, і я не почував до нього великого довіри... Але це враження могло сумніву не тривало довго, і вже на першій репетиції я відчув, з ким маю до діла. В концертній залі він став зовсім іншим. Як досвідчений генерал на полі бою, він з першого погляду оприлюднював диспозицію, акустику і поєднував залі, та без вагання вказував місце, де мав стояти хор, зазначаючи його крейдою. Такої точної та докладної диспозиції я не бачив ні раніше ні пізніше. В залі всі його рухи, слова були певні, конкретні та категоричні, і хор виконував усі його ляконічні розпорядження з точністю добре вирегульованої машини. Мені ніколи не доводилося бачити такої дисципліни і такої слухняності співаків.

„Перше, що мене здивувало і що я зустрів також перший раз в житті, це те, що проф. Турквич давав тон без камертона чи дудки, а просто з голосу. На моє здивування і турботу, що можна помилитися, він відповів своїм спокійним тоном, що це „не може статися“. І дійсно — він ніколи не помилявся. Моє здивування перейшло в захоплення, коли я вперше почув спів „Ватри“. Це був дійсно неспів хористів, а чудовий живий орган, який звучав бездоганно під рукою великого мистця.

„Само собою розуміється, що на концерт у Женеві я запросив усіх знайомих професорів консерваторії, музичних критиків, співаків та співачок і мав правдиву нагоду дивитися на їхні обличчя під час співу. Вони усі були так захоплені, що сиділи із широко розкритими очима, не вірячи своїм вухам, що хор може співати в такий спосіб. В антракті вони не мали слів, щоб висловити свої здивування та захоплення. Найбільш характеристичною особливістю „Ватри“ було те, що проф. Турквич не шукав ні надзвичайних голосів ні вokalних ефектів, на які так ласі звичайно хори, не виключаючи Кошиця. Солісти брали не силою, а тембром і почуттям; і тому все було в одній мірі й то надзвичайного рівня. Коли б можна порівняти хори з оркестрами, то я б сказав, що О. Кошиць був „Бетгове-ном української пісні“, який одним рухом кидав у залу справжню океанську хвилю звуків. Хто був у Києві під час знаменитого Конкурсу

(Закінчення на стор. 4)

Орест Дейчаківський

ГЕЛЬСІНСЬКИЙ ПРОЦЕС І УКРАЇНЬСЬКА СПІЛЬНОТА НАПЕРЕДОДНІ КОНФЕРЕНЦІЇ У ВІДНІ

Майже в кожному числі української преси читаємо про „людські права“, а особливо про окремих дисидентів — про їхні нові ув'язнення чи вистіпки про їхню безвиглядну долю в таборах на засланні.

Читаємо про русифікацію, переслідування вірних українських Церков. Немає сумніву, що справа політичних, людських і національних прав в Україні є провідною темою зацікавлення українського суспільства.

На протязі останніх десяти років одним з ключових засобів висувати справу людських прав та весті про них широку публічну дискусію є Гельсінський рух, так званий Гельсінський процес. Майже всі заяви про стан в Україні, чи то в „Конгресовому рекорді“, чи у звітах Державного департаменту, поміщуються як вислід дискусії над советськими порушеннями Гельсінського заключного акту.

Те, що українська справа набрала певного розголосу, треба у великій мірі завдячувати Гельсінському процесові. За останню декаду було багато більше вісток і заваг про український правозахисний рух в міжнародних засобах масової інформації як перед тим, і багато більше було обговорювано на міжнародних дипломатичних форумах, зокрема на Гельсінських конференціях. Це у

великій мірі сталося завдяки діяльності таких груп як Комісія Людських Прав при СКВУ, організація Американців за Людські Права в Україні, „Смолоскип“, УНІС, Комітет в Обороні Національних і Людських Прав в Україні та інших організацій, які також багатьох окремих осіб, що доложили чимало зусиль, щоб вивести „на світло денне“ незвичайний стан людських та національних прав в Україні. Чимало пророблено, але, вважаючи на потенціал українських громад, можна зробити ще більше.

Учасники Гельсінського процесу в ЗСА

Активну участь у цьому процесі беруть два роди установ, а це державні чинники і так звані „недержавні організації“ (NGO). Ці останні — це різні приватні групи: українські, жидівські, балтійські, ті, що репрезентують сателітні народи, релігійні та загальні правозахисні організації.

Щодо державних установ, то в першу чергу тісно пов'язаним з формуванням політики Гельсінського процесу є Державний департамент та представники таких департаментів як Оборони та Торгівлі, ну і очевидно, Білий Дім.

Спеціальне задання в цьому процесі припадає Гельсінській комісії, офіційна назва якої є Комісія безпеки і співробітництва в Європі. Це є незалежна установа американського Уряду, завданням якої є слідкувати за виконанням Гельсінських угод, а особливо точок зв'язаних з нехтуванням людських прав та інших гуманітарних постанов. В її склад входять дев'ять сенаторів, дев'ять членів Палати Репрезентантів, по одному представникові Державного департаменту та департаментів Оборони і Торгівлі. В провіді комісії зараз є сенатор Алфонс Д'Амато як керівник, і конгресмен Стенлі Гоер як співкерівник.

Головними обов'язками комісії є брати участь у міжнародних дипломатичних конференціях, публікувати різні звіти про (не) виконання постанов Советським Союзом та його сателітами, проводити публічні переслухання, вести досліджування і документування порушень Заключного Акту, інформувати поодинокі особи і організації та членів Конгресу, як теж пресу, про проблему людських прав. Комісія дає також активну допомогу в

справах з'єднання чи відвідування родин та двонаціональних подружж.

У своїх звітах та переслуханнях комісія завжди звертала увагу на українські справи, що засвідчує факт численних заміток і заяв про людські права в Україні та свідчення членів Української Гельсінської Групи за кордоном на форумі конгресових досліджень. Комісія дбала теж про те, щоб на форумах різних конференцій обговорювалися випадки переслідування українських правозахисників. Комісія публікувала теж деякі документи Української Гельсінської групи і широко опрацювала стан людських прав в Україні у своїх публікаціях. Вона теж часто дає інформацію про Україну на запити різних членів Конгресу. В додатку, недавно Конгрес уповноважив комісію провести дослідження справи Мирослава Медведя і на ту ціль призначено 200,000 дол. Однорічне дослідження ажраз тепер проводиться.

Останнього часу керівник комісії Сенату А. Д'Амато і член комісії сенатор Деніс ДеКонсіні внесли в Сенат резолюцію з нагоди 10-ліття Української Гельсінської Групи. Ця резолюція закликає Президента та секретаря Державного департаменту вимагати від советського уряду, особливо під час Віденської конференції в листопаді цього року, звільнення з таборів і з заслання всіх членів Української групи і інших Гельсінських груп та споріднених груп. Між ними спорідненими є Українська Католицька Ініціативна Група в обороні віруючих і Церква. Крім того ця резолюція закликає Державного секретаря уповноважити американського консула в Києві звітувати про всі порушення людських прав в Україні, і щоб ті матеріали були включені у кожний піврічний звіт Президента про додержання Гельсінських Угод.

Періодичні конференції

Одним характеристичним аспектом Гельсінських Угод є періодичні конференції 32-ох європейських країн, як теж ЗСА, Канади і Советського Союзу, з метою перевірки виконання постанов Договору. Такі конференції мали місце в Београді в 1977 році і в Мадриді в 1980-1983 роках.

(Закінчення на стор. 4)

Біля музею — калина

Отець Джулі, сестра Пеннінг і Ігор Міджак.

Люба Волинська читає „Балладу про калину“.

(Б. Т.) Український Музей у Стерфорд оновлюється і „причепурюється“. Це назустріч українському пресвітлому ювілею Тисячоліття Християнства в Україні.

Простори залу у величезній будівлі з минулого століття вивірені естетично й фахово розложеними експонатами, які вимовно свідчать про історичне минуле України, про страдницький шлях української Христової Церкви, про духовну культуру нашого народу.

Треба кожному прийти до Стерфорду, щоб могли подивляти цінні музейні збірки, щоб налюбуватися виставками, які пригадують далеку Україну — рідну землю наших батьків, щоб спостерігти дбайливе клопотання Музеєм Владики Василя Лостена і його „музейних“ співробітників — д-ра Василя Ленчика, мгра Любу Волинську і кількох пильних семінаристів

із Колегії св. Василя Великого. Недалеко будинку Музею відбулася весною цього року зворушлива, сповнена символікою і глибока змістом подія. Перед вікнами однієї із залів посадили два куші калини.

Отець Василь Джулі проказав спеціальні молитви та посвятив кушки, скроплюючи їх свяченою водою. Семінаристи Тарас Ганкевич та Ігор Міджак, немов фахово огородники, вкопали калину в землю, що її сестра Шарлот Пеннінг притрусила штучним добривом.

Люба Волинська, невтомно в порядку Музею, прочитала „Балладу про калину“. Пісню на Божу славу закінчилась подія, про яку свідчать два куші калини, немов вказуючи, що внутрі будинку зберігаються скарби — свідчення про українську спадщину.

У другу річницю смерті Л. Сердюк

Найбільший реформатор українського театру ХХ століття артист Лесь Курбас в одній із своїх численних статей про нові напрями в українському театрі назвав галицького актора XIX століття типом „виключеної стилістичної гнучкості“.

„Репертуар українського театру XIX століття, — пише Лесь Курбас, — від класичної трагедії Шіллера до французького фарсу, від водевілю до сучасної побутової п'єси, до натуралістичних п'єс, створив особливий тип актора стилістичної гнучкості“.

Зокрема, галицький актор у наслідок браку сценографічного, тобто сталого, постійного театру, передаючи українському глядачеві по містах, містечках ці селі цей подих західноєвропейської культури, яким був тодішній репертуар мандрівних галицько-волинських театрів 1920-30-х років, мусів повіч цієї „гнучкості“ здійснювати новий тип, назв'яв його „перехідним типом“ в історії українського репертуару, а саме: селянина чи селянки, яка силою тодішніх умовин, незалежно з яких причин, із села перейшла в місто, тобто по вихованні й мисленні цей сценічний тип був селянином, знову ж по зовнішності й по складі притаманих, але не суттєвих примет міста — міщанином.

І саме в найкращому, якщо йде про пошуки нових шляхів розвитку української драматургії на підставі старовинної трагедії України, галицькому театрі „Заграва“ під керівництвом Володимира Блавацького (роки 1930-39), Людмила Сердюк (з чоловіком Василем вони належали до засновників цього „Молодого Театру“) була одною з найкращих представниць цих „змішаних бильських старух“, в яких душа залишалася селянською, а тільки покривалася міщанським покривом. Тоді, як у побутових п'єсах не висулася на

А двоє приїхало аж з Бразилії

Союзівка. (В. Левенський). — На Союзівці, оселі Українського Народного Союзу в Кетскільських горах, ви може зустріли людей з усіх майже стейтів Америки і Канади, а дуже часто також далеких гостей з різних країн Європи, Південної Америки, Австралії та інших.

Нам пощастило відбутися коротку розмову з двома молодими особами, які приїхали до цієї країни, „великих можливостей“ із самого серця української Бразилії Прудентополіс і брали тут участь у двотижневому курсі, що їх провадив Рома Прийма-Богачевська, спочатку на „Верховині“, оселі УБС, а потім на Союзівці.

Еміль Харний і Марселя Остапів прибули до З'єднаних Стейтів ще 27-го червня за старанням о. Василя Цимбалістого, ЧСВВ, пароха церкви св. Йосафата у Прудентополіс і фінансовою допомогою корпорації хору „Думка“, президентом якої є тепер інж. Василь Сосяк. Усі формальності для приїзду молодих українців з Бразилії полагодила безкоштовно подорожниця

цею українців в ЗСА. Очевидно, вони захоплені розмахом тутешнього життя, гостинністю людей, зацікавленістю українцями в Бразилії і особисто мав нагоду переконавшись у потребі допомоги „американських українців“ українській молоді в тій країні, яка в майбутньому може стати великим потенціалом продовження нашого зорганізованого життя на усіх відтинках життя в діаспорі. Він пише: „Будемо молитись до Господа Бога, щоб Він благословив Вас, всіх організаторів та учасників цього важливого курсу для племіння і поширення українського мистецтва“.

Молоді люди з Бразилії — Е. Харний і М. Остапів — не знаходили слів подяки для осіб, організації і своєї парафії, що якраз вони були тим вибранцями, які мали зилі, існування багатьох мистецьких одиниць, готові до співпраці і виміни, наявності багатьох мистецьких керівників великого формату тощо.

„Ми, які належимо до Прудентополіс до 35-членного танцювального ансамблю

Двоє з Бразилії — М. Остапів і Е. Харний

Церква св. Йосафата, духовна семінарія й інші приміщення у Прудентополіс.

агенція Віри і Антона Шумейкі, які завжди дуже прихильно ставляться до українського мистецтва і багато жертвують для втримання його на високому рівні. Меншу частину коштів, бо тільки 25 відсотків, заплатила парафія св. Йосафата з надією, що молоді танцюристи, відбувши курс танків у досвідченого інструктора примібалерини Р. Прийма-Богачевської, повернуться до Бразилії з новим досвідом, який постраються передати тамтешній українській молоді.

При цій нагоді ми довідалися, що Р. Прийма-Богачевська погодилася в січні наступного року поїхати до Прудентополіс на прохання хору „Думка“ і о. В. Цимбалістого і влаштувати там у парафіяльних приміщеннях тритижневий курс танків для танцюристів початківців і для завантаженої молоді.

Отець В. Цимбаліст написав лист до В. Сосяка, який і сам недавно побував у Бразилії і особисто мав нагоду переконавшись у потребі допомоги „американських українців“ українській молоді в тій країні, яка в майбутньому може стати великим потенціалом продовження нашого зорганізованого життя на усіх відтинках життя в діаспорі. Він пише: „Будемо молитись до Господа Бога, щоб Він благословив Вас, всіх організаторів та учасників цього важливого курсу для племіння і поширення українського мистецтва“.

Молоді люди з Бразилії Е. Харний і М. Остапів не знаходили слів подяки для осіб, організації і своєї парафії, що якраз вони були тим вибранцями, які мали змогу не тільки побувати на курсі танків, але також зацікавитися життям і пра-

Прилітають до Торонто „Журавлі“

Так, з далекої Польщі, наче в теплі краї, прилітають до нас славний хор „Журавлі“ з диригентом Романом Рибаківцем, піаністкою Анною Салію та солісткою Марією Шуцькою. Понад 50 осіб разом! Прилетять вони до Монреалю 24-го вересня ц.р. В Торонто їх будемо вітати у неділю, 28-го вересня, коли їх зможемо почути в двох концертах. Мистецька Рада Комітету Українців Канади відділ Торонто запланувала концерт в неділю по обіді о год. 4-й, щоб могло прийти якнайбільше зацікавлених із всіх кінців Онтарію. Також концерт о год. 8:00 Обидва концерти відбудуться в невеликій залі нового „Конвеншен Центру“ зараз на південь від Рой Томсон Гол, коло CN вежі (Сіен Тавер).

Хор „Журавлі“ вже знайомий нам з платівки, знаменита музична одиниця, є членом польської спілки хорів та оркестрів. Хор заснувався в лютому 1972 року і хоч нездовго відзначив своє тільки 15-ліття, вже має за собою поважну історію і виробив собі в музичному світі добре ім'я. Основником хору були його довголітній диригент мгр Ярослав Полянський та ентузіаст хорового мистецтва Антон Рибаківч. Від 1982 року диригентом є Роман Рибаківч. Хористи, від початків і досьогодні, не мешкаючи одного міста, а з'їжджаються на проби хору з майже 20 містечок, віддалених від себе сотні кілометрів. Вони, хоч представники найрізніших професій (нуклеарна інженерія, архітектура, робітники і под.), та в'яже їх в ширший гурт любов до пісні, та віра в пісню. Бо тільки віра в пісню і тим самим віра в доцільність існування хору, може втримати хористів у важкій праці, невідомою подорожі на проби, може втримати хор в добрій формі та творчому настрої. Вони вже були з концертами у Варшаві, Щеціні, Вроцлаві, Гданьську, Кракові, виступали в Чехословаччині в Свидницькому амфітеатрі, вони несуть рідну пісню не тільки до міст, а й до містечок, до

сіл... „Журавліна“ пісня — це пісні різних епох та жанрів, відомих та невідомих авторів, включно з поширеним репертуаром пісень інших народів.

Ось кілька кількісних уривків з рецензій.

„Ідеться про колектив високої хорової культури, який вражає виконавчою майстерністю взагалі та окремими солістами... („Нове Життя“ ч. 25, Чехо-Словачина). На увагу заслуговує повне блиску форте, дзвінке піанно, виразна дикція, лірична кантілена, верва і темперамент... відпруженість і премоційність у динаміці, різноманітність в інтонації... („Голос Праги“ ч. 94). В співах „Журавлі“ є те, що зветься ширістю творчого вислову... („Наше Слово“ ч. 49/76). І врешті: „Журавлі“... „Журавлі“, очарували ви нас українськими піснями... Ви залишили нам надзвичайно миле враження, радість і правдиву насолоду... (Глядачка зі Щецинщини, „Наше Слово“ ч. 13).

Тож приходимо масово на ці виняткові два концерти. Це ж перший концерт першого українського хору з Польщі, що дістав дозвіл на турне по Північній Америці.

Зустріньмо наших братів з Польщі сердечно, ширі! Насолоджуймося їхнім співом, подивляймося їхню витривалість, завзятість. Зробім усе, щоб їхнє перебування у Торонто залишилося для них незабутнім, покажім ще раз нашу торонтофську широту гостинності!

Зарезервуймо вже сьогодні дату 28-го вересня на нашій календарі — як день зустрічі двох світів, яких єднає любов до української пісні!

В понеділок Мистецька Рада приготує „оглядину“ — тур по Торонто, а на год. 7:00 увечері запрошуємо усіх на вечере, і зустріч з „Журавлями“. Щоб „Журавлі“ могли зашадити великі кошти готелів і мали нагоду познайомитися з нами ближче, просимо зголоситися до канцелярії КУК, тел. 762 — 9427, якщо багате та маєте змогу когось у себе переночувати.

Оксана Бригун-Соколик

В ПІТТСБУРГУ, ПА., три і півтижневе немовлятко перейшло перещеплення печінки. Операція перещеплення тривала дев'ять годин і тепер немовлятко є в критичному, але стабільному стані.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ ІМ. ЛЕОНІДА ГЛІБОВА

в жалобі повідомляє про смерть свого ініціатора й члена-засновника та довголітнього голови видавничо-редакторського й письменницького

СВ. П.

БОГДАНА ГОШОВСЬКОГО

який помер 21-го липня 1986 року на 79-му році життя в Торонто, Канада

Всі свої творчі обдарування Покійний присвятив вихованню молодого покоління за допомогою мистецького друкованого слова.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ОПЛДМ

СВ. П.

АНДРІЙ СТРИЖАК

нар. 10-го жовтня 1921 р. в с. Гриміно коло Комарна

ПОХОРОН у середу, 13-го серпня 1986 р. у церкві св. Івана Христителя в Ньюарку, Н. Дж., а зідатим на українській православної цвинтар у С. Яванд Брук, Н. Дж.

Залишені у неспокійному смутку:

дружина — МАРІЯКА

син — БОГДАН з дружиною ГАНЕЮ і дітьми

донька — ОРИСА

брат — ВОЛОДИМИР з Родиною у Польщі

сестра — АННА з Родиною в Україні

швагерки — СЛАВКА І ЛЮБА з Родинами.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

бл. п. ЛІДИ БРЕХУН

складають 100.00 дол. на стипендіальний фонд до Бразилії.

Родині складають глибоке співчуття:

ОЛЕНА ГЕНТІШ
МАРІЯ ДАНИЛІВ
БАСЯ І ЕМІЛІ ЦЕГЕЛІКИ
ІОАННА І МИРОСЛАВ ГЕНТОШ

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українській студії в Гарвардському університеті пожертували:

Д-р Теодор і Міра Залуцькі — \$200 в пам'ять бл.п. Дарії Світлик.

Олександр Бісик — \$100 в пам'ять бл.п. Марії Гарматії.

Д-р Ежен і Ніля Стецькі — \$100 в пам'ять бл.п. д-ра мед. Адама Яковова.

Ярослава Панчук — \$100 в пам'ять брата бл.п. д-ра Антона Сліжка, в третю річницю його смерті.

Софія і Роман Залуцькі — \$100 замість квітів на могилу св.п. Марії Кецаля.

Оксана Городецька — \$100 в пам'ять св.п. тата, Юрко Добчанський, д-р Зенон Когут, Галина Степаненко, Ярослава Зелінська, Марія Корзан, Я. і П. Пашлавська, Микола Криворук, Богдан Ясінський, Василь Надрга, Михайло Бохно, Остап Зинюк, Лариса Пастухів — \$96, співробітники Конгресової бібліотеки: Підметний відділ каталогівання — \$80, Описовий відділ каталогівання — \$30, д-р Герберт і Ребека Вагнер, Сузанна Л. Пігет — по \$50, п-во Т. А. Мейсон — \$30, п-во К. Гамільтон, Барбара Брітон (Конгресова бібліотека) — по \$25, М. Д. Вільямс — \$10 в пам'ять св.п. мгр-а Іллі Городецького.

Яків Рудяк — \$50 в пам'ять дружини бл.п. Юстини Рудяк.

Юрій Олексійчук — \$50 в пам'ять брата бл.п. д-ра Богдана Олексійчука, в 12-ту річницю його смерті.

Лілія Овечинська — \$50 в пам'ять родички бл.п. Андрія І. Анастасія Рубач і брата бл.п. Михайла Рубача.

Д-р Іларія і Анна Домбчевські — \$50 в пам'ять своїх бл.п. д-ра Романа Домбчевського, адвоката в Стрію, що загинув у большевицькій таборі смерті на далекій півночі та його дружини бл.п. Ірени Домбчевської, що померла в Америці.

Д-р Вендель Р. і Маргарет Еймс, Марлін Альва — по \$50, Роберт В. Фрасс, директор (Рочестерський музей і науковий центр) — \$20, Джордж і Анна Браун, Вірджінія Лонго — по \$10 в пам'ять бл.п. Людмили Драгоманової Демиденко.

Ада Кулик, Ліда Рудинс, Роман Ференцевич, Микола Французенко — по \$50, Андрій Метіль — \$30, Олександр Воронин, Віктор Купій — по \$25, Володимир Білаві, Аня Дидик, Павло Одарченко, Юрій Савич, Теофіл Старух — по \$20, Ігор Гулявий, Христина Демиденко, Олександр Кагановський — по \$15, Денис Бойко, Ізраїль Клайнер, Василь Колосюк, Петро Федінський, Люба Цвікун, Володимир Шостак — по \$10, Василь Олійник, Валерій Остапенко, Ярослав Штендера, Ольга Шемблій — по \$5 в пам'ять св.п. ред. Антона Драгана.

Брус Е. і Лілія Батлер з Анджелено — \$30, Соня і Микола Тронко, п-во Й. А. Бісик, Члени адміністрації Шпиталю Вунсакет, Члени медичного персоналу — по \$25, Анна Чагарин, Естер Левін — по \$10 в пам'ять бл.п. д-ра Єфима Веремчука.

Олена Куса — \$25 в пам'ять сина бл.п. Івана Кусого, бл.п. Володимира Біленького та бл.п. Івана Біленького.

Д-р Роман і Наталія Миколаєвич — \$25 в пам'ять св.п. Софії Дуді.

Петро і Дарія Басалики — \$25 замість квітів на могилу бл.п. Кліментини Пігулик.

Луїз Аксонтас, Екзекутива Гартфордського регіонального центру, — по \$25, Джон і Мері Седман — \$20 в пам'ять св.п. Теодора М. Федеркевича.

Іван і Люся Панчакі — \$25, Микола і Марія Перцович — \$20, Іван Савірка — \$10 замість квітів на могилу св.п. Володимира Дужого.

Лев і Стефанія Пришляк — \$20 в пам'ять бл.п. Володимира Огрин.

Софія Салевич Де Франко — \$20 в пам'ять брата бл.п. Степана Салевича.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линею до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померлих вічним спокоєм і радістю

Головна Екзекутивна
Фонду Катедр Українознавства (ФКУ)

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

ділиться зі своїм членством й українським громадянством блючою вісткою, що у четвер, 7-го серпня 1986 р. в Торонто, Канада відійшла у Вічність з Волі Всевишнього, на 68 році життя, довголітній Членка нашого Об'єднання

СЛ. П.

МАРІЯ ЛЕВИЦЬКА

визначна артистка українських театрів і режисер українського Драматичного Ансамблю „ЗАГРАВА“ в Торонто

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійної складаємо щирі вислови співчуття.

УПРАВА ОМУС

СВ. П.

ІВАН ЯРМОЛЮК

нар. 14-го січня 1900 року у Львові

ПОХОРОН відбувся у середу, 13-го серпня 1986 р. на цвинтарі св. Володимира оселі „Київ“ біля Торонто.

Покійний залишився у пам'яті своїх Приятелів і Знайомих як мистецький фотограф, власник фотографічних студій „Русалка“ в Тернополі та „Європа“ і „Коледж Студіо“ у Торонто.

Горем прибиті:

дочка — СОФІЯ СКРИПНИК з мужем ЯРОСЛАВОМ

син — ЮРКО

внуки — АНДРІЙ І ОСТАП СКРИПНИК

КСЕНЯ БУБЕЛЬ з мужем ІВАНОМ

правнуки — АНДРІЙ І ГРИЦЬ БУБЕЛЬ

ближча і дальша Родина у Канаді, ЗСА і Європі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ЧИКАГО НА ЛІТАКУ Америкен ТренсЕйр ДС-10 вибух вогонь кільканадцять хвилин перед тим, як на нього мали вилетіти пасажирів. Літак приземився із подорожі з Гаваї. На його покладах було 300 пасажирів. Речники компанії шукають за причинами вогню. Це є перший випадок цієї лінії від її заснування в 1973 році.

THE MUSE IN PRISON

by Yar Slavutych

Короткі нариси силуеток українських поетів, замучених большевиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у

ВИДАВНИЦТВО "СВОБОДА"
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців штату Нью-Джерсі обов'язує 6%
стейтового податку.

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вивченням віршів цього заклик.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість _____ стейт _____ поштовий код _____

Хор „Прометей”...

(Закінчення зі стор. 1)

артистка сцени, а не тільки співачка (Лілея грала роллю молодої матері в фільмі „Teach Me to Dance”, продукції National Film Board), вона була вибрана грати роллю Наталки в „Наталці Полтавці” у відомому „Тижні Української Опері”, що успішно відбувся в Торонто в 1984 році. Тепер Лілея Волянська заангажована як солістка в режисурі на платівки 35-ти релігійних хорових концертів Дмитра Бортнянського, що їх наспівує під керівництвом маестра В. Колесника відомий „Міллениум хор” у Торонто.

В неділю, 17-го вересня ц.р. відбудеться День Союзна Округи Нью-Йорку з мистецькою програмою, що відбудеться о год. 3-й по полудні у залі „Веселки”.

На слідує суботу, 23-го серпня, у суботній вечірній програмі виступлять танцювальний ансамбль „Зоря” і співак-тенор Василь Мельничук.

ГАЗЕТА „ПРАВДА” знову обвинуватила президента Рональда Регена в „агресивності”. Причиною для чергових нападів стала відповідь Президента на лист советського лідера Михайла Горбачова. „Безпрецедентний галас (у ЗСА) з приводу листа Регена не має нічого спільного з основними проблемами, зв'язаними з підготовкою до зустрічі на вершинах”, — пише „Правда”. На думку авторів статті, пропозиції М. Горбачова були „компромісовими”, в той час як у листі-відповіді Президента ЗСА нема і натяку на компроміс. „Правда” обвинувачує Президента ЗСА в тому, що він хоче провадити переговори „в термінах військового суперництва в космосі” і ставить під сумнів необхідність зустрічі на вершинах.

ГРУПА 16 АМЕРИКАНЦІВ почала мандрівку на гору Еверест. Мандрівники будуть пробувати йти тією самою стежкою, що йшли два англійські альпіністи, які пропали без сліду в 1924 році. Провідником групи є Ендрю Гарвард, який вже сьомий раз пробує дістатися на вершок гори Еверест.

Сорок...

(Закінчення зі стор. 2)

хорів ніколи не забуде, як 30 октав студентського хору ревули останній акорд шведської баллади „Оляф Тріггасон”. Натомість Лева Туркевича можна сміло назвати з повним правом „українським Моцартом”, бо його виконання українських пісень визначалося надзвичайною делікатністю і підкресленням самих тонких нюансів, яких до нього безсумнівно ніхто не помітив. Такої ж думки була і знаменита женецька критика, яка захоплювалася високим мистецьким рівнем виконання і називала його „безпорівняльним”.

В сорокаліття закінчення цього хору цей жмут спогадів хай стане присм-ною пригадкою для його членів у цілому світі.

Гельсінський...

(Закінчення зі стор. 2)

В листопаді цього року 35 держав, сигнаторів цього договору, зійдуться у Відні для широкого розгляду його виконання та дослідження можливостей зміцнення безпеки й співпраці в Європі, інтегрованою частиною якого є пошанування людських прав.

І хоч немає екзективного права примусити учасників договору виконувати всі постанови, то все таки можна публічно прикидати до того увагу учасників, як також нап'ятувати їх за порушення точок договору. І так західні держави, а зокрема ЗСА, використовуючи цю можливість викривання порушень Заключного Акту Советським Союзом і його сателітами, показали, що цей договір, який колись вважався триумфом советської дипломатії, таким більше не є, навпаки — він є для советів джерелом болючих та іритуючих проблем.

Після Мадриду за останні півтора року відбулися ще Конференція експертів людських прав в Оттаві, Форум культури в Будапешті та останнього часу — Конференція людських контактів у Берні. Всі вони закінчилися без узгодження кінцевого комунікату. А це тому, що західні держави наставляли над такими рішеннями, які зміцнювали б Гельсінський заключний договір та постанови Мадридської конференції, і ці західні держави не могли погодитися на ухвалу якихось немічних формул, які замаскували б глибокі різниці. Більш важливо для Заходу підтримання Договору не лише на словах, але на ділі. Цікаво, що дехто в українській спільноті намагався пояснити відсутність узгоджених документів цих останніх конференцій провалом Гельсінського договору. Під увагу тим коментаторам треба взяти факт, що метою тих конференцій було звернути увагу на проблему виконання постанов Договору; а не кожен добитися узгодженого документу якоїсь конференції. До речі, можна б твердити, що якісьбуд нові постанови, прийняті в рамках Гельсінського процесу, мало що варті, якщо не виконуються давніші постанови, прийняті Гельсінським Заключним Актом та Мадридським документом.

Українські справи

Важливо відзначити, що на цих трьох конференціях не забували про українські справи.

Ітак в Оттаві американський амбасадор Річард Шифтер (тепер асистент державного секретаря щодо людських прав і гуманітарних справ) крім піднесення питань, зв'язаних з поодинокими правозахисниками, присвятив багато часу справі русифікації. В Будапешті представники американської культурної еліти, а зокрема Вілліам Ліст Гіт-Мун, автор „Бестселера” книжки „Blue Highways”, з великим натиском підносили справи ув'язнених українських письменників, а в Берні амбасадор Майкл Новак порушував різні проблеми людських контактів, що відносилися до поодиноких українців. Це все було в присутності представників 35-ти держав, зі Советським Союзом включно. Правда, що до сьогодні не можна було ще добитися конкретних результатів, то все таки важливим є факт, що ті справи стали частиною інтернаціонального порядку нарад ЗСА в більшій мірі, як перед тим.

Річ ясна, що замкнені комуністичні системи східного блоку, а зокрема Советський Союз, намагаються вперто ігнорувати проблеми людських прав, які постійно підносять західні держави, то все таки Гельсінський процес причинився до деякого покращання в деяких східноєвропейських державах, головню в ділянці людських контактів. І навіть Советський Союз на закінченні Бернської конференції погодилися відносно велике число советсько-американських розділень родин.

Хотів би зазначити, що деякі українці, хоч свідомі, з якими державними системами ми маємо до діла, наче б то не можуть зрозуміти, що мета Гельсінських угод не може бути досягнута за „один день”. І, приймаючи факт, що Гельсінський процес приносить шкоду Советському Союзові, притягаючи увагу світу до їхніх порушень точок Договору, то совіти вказують одну подвійну прикмету: терпеливість. Я вважаю, що вони мають на меті перетримати Західний натиск на пошану людських прав, а маючи на увазі їхні далекосяжні цілі, будуть намагатися применшувати важливість людських прав та гуманітарних аспектів Гельсінського Акту, які, річ ясна, не служать їхнім інтересам. В обличчя цього я вважаю, що ми — чи то ЗСА і Захід в загальному, чи ми, українці (або жиди, балтійці, поляки і т.д.) — не сміємо послабити наших зусиль, щоб заставити Советський Союз і його сателітів придержуватися на ділі постанов Гельсінських угод у всіх їх аспектах. Немає сумніву, що на цьому ми користаємо, притягаючи увагу світу до невідрадної дійсності порушень совітами людських прав тепер, а в будучині ми маємо на увазі хоч деяке потенційне покращання через послідовний натиск і піднесення тих справ. Бо напевно нічого ми не досягнемо, якщо будемо мовчати.

Помимо всіх розчарувань в переговорах зі советським урядом у справі людських прав ми все таки подасмо деяку надію народам Советського Союзу: ми засвідчуємо чи то через радіопередачі, що пробивають залізну заслонку, чи через інші середники, що Захід не забув про них і що він турбується їхньою долею.

ПРИБЛИЗНО 3.500 НІМЦІВ в західній частині Берліну демонстрували в суботу, 9-го серпня, під „муром ганьби”, який розділяє це місто, яке колись було столицею Німеччини, на дві половини: східно комуністичну і західно демократичну, хоч формально місто все ще підлягає чотирьом командантурам. Демонстранти несли німецькі, берлінські і американські прапори й плакати з вимогою зняття муров. 13-го серпня ц.р., берлінці відзначатимуть 25-річчя поставлення муров комуністами зі Східної Німеччини з апробатою комуно-московських імперіалістів. На цьому мурі загинуло 73 особи, які втікали на захід, шукаючи свободи. Під час демонстрації промовляв також амбасадор ЗСА до Західної Німеччини Річард Р. Берт та інші особи.

В СУБОТУ, 9-ГО СЕРПНЯ ц.р. президент Роналд Реген пройшов лікарську перевірку в Бетесда шпиталі. Ніхто не знає чому Президент пішов до шпиталю на перевірку, але його лікар д-р Биртон Смит сказав, що Президентів нічого не загрожувало та що його здоров'я є в доброму стані.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

ВСЮДИ і ЗАВЖДИ КОРОНИТЬ Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАІСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕІ, СТАТУІ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВЕНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАНДІ БРУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВЕНТАРЯХ В ЗСА

Частковий...

(Закінчення зі стор. 2)

яку британці не вважають за ворога. В додатку до того виявилось, що вжиття F-111 бомбовиків було непотрібне і спричинило більш шкоди навіть для Америки. (Таку операцію — до речі невдалу — були б краще виконали літаки, стаціонарні на воєнних кораблях близько побережжя Лівії. Про це з відомих причин не пишеться і не говориться в американських „мідіях”. Відомий і шанований коментатор Волтер Кронкайт заявив 15-го липня на програмі Філа Донаго, що це сором для за-собів масової інформації промовчувати це питання. Та про це на маргінесі).

Йдеться про те, що пані Тачер, намагаючись відда-читись Регенові за піддер-жку у англійській воєнній справі на Фалькландські острови, обтяжила свій моральний і політичний кредит у своїй країні. А її по-става в часі фалькландської кризи зискала були й великі симпатії, бо вона рішучою поставою піднесла була дуже національну гордість Англії, так дуже підупу-лашу після Другої світової війни.

Яке це все має відношен-ня до реформи Консерва-тивної партії під керівництвом Маргарет Тачер? Вона сто-їть перед виборами 1988 року. Раніше консервати-сти конкурували політично від часу на переломі 1920-1930 тільки з партією Пра-ці. До того часу їх полі-тичним противником була Ліберальна партія. Британ-ці навчили до системи двох партій і не звикли кидати голоси на партію, яка не має шансів виграти. Тому Ліберальна партія від 1929 року тільки клягала. Та останніми роками партія Праці почала втрачати пре-стиж, що спричинене було головно зменшенням впли-вів робітничих юній, а тре-

ба пам'ятати, що ця партія є вповні під керівництвом юній. Юній звернули партію надто наліво, настав там роздор, у висліді чого такі стовпи тієї партії, колишні члени кабінетів, як Рой Дженкінс, Дейвід Овен, Ші-рлі Вілліам і Вілліам Род-жерс — заснували нову пар-тію — Соціал-Демокра-тичну партію. Це нині цен-трова партія, яка в альянсі з заключним із традицій-ною Ліберальною партією може стати серйозним кон-курентом Консервативної партії і зіпхати Лейбор партію на те місце, яке досі займала в політиці Велико-британії Ліберальна пар-тія.

Ця нова партія може віді-грати роллю в коаліційному уряді на випадок, коли б жодна партія не добула біль-шости, якою нині втішаєть-ся Консервативна партія під проводом Тачер. Не слід теж забувати, що не можна виключити, що за ці два роки до 1988 настрої у Великобританії можуть змі-нитись. Людність може роз-чаруватись надто проаме-риканською політикою пані Тачер і піти далі наліво, а прем'єр-міністером може вийти лідер Робітничої пар-тії Кіннок. Не була б це надто велика загроза для НАТО, бо Великобританія не покинула б НАТО, але теж важливі для ЗСА вій-ськові бази могли б тоді бути „видворені” з остро-вів.

Нині уряд Великобританії перебуває у великій приязні зі ЗСА, Реген і Та-чер — особисті приятелі; пані Тачер в економічній і мілітарній політиці, можна сказати, наслідує політику Регена, бойову здецидова-ну і відважну, особливо в ділянці „відвездеризуван-ня” країни, привернення приватної ініціативи, але в тому і багато ризику, бо що добре для Америки, мо-же не завжди бути присм-ливим для Великобританії.

ARKA Company
RESTAURANT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
НОВА АДРЕСА „АРКИ”:
26 Перша Авеню, ріг 2-ої вулиці
в Нью-Йорку, Н. Й.

REAL ESTATE
ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРЕМО
АВТА • БУДИНКИ • БІЗНЕСИ
Інформація подієсть
ПЕТРО РИЧОК
забесп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

FUNERAL DIRECTORS
UKRAINIAN NATIONAL SERVICE
Український Національний
Цвинтар-Пам'ятник по-
гаджують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґа ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавід
Бруку і перенесенням тіл
займаємося в різних краї-
нах світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
CORNER, N.J. 07083
(201) 964-4222

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬО ЙОРКУ

ваштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 29, 30, 31-го серпня та 1-го вересня 1986 року

(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1986
І ЗА ЧАШІ

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна
чаша Імж. Б. Рака), Українського Тижневика
І п-ні Марії Душник

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОЛ., СЕНЬ-
ЙОРІВ (35-44); СЕНЬЙОРІВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ
(18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписом по \$15.00 приймає.

MR. ROMAN RAKOCZY, Sr.

158 Manor Avenue, Cohoes, N.Y. 12047

до 22-го серпня 1986 р. Зголошення одержані після 22-го
серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Сикли, Ю. Савчик, д-р З. Матківський,
О. Кизик, О. Попович.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 29-го серпня — год. 1:00 по пол. на Союзівці
епімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять зма-
гатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від
проводу турніру до суботи, 22-го серпня.

Субота, 30-го серпня — год. 8:30 рано на Союзівці:

1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та
жінок. Год. 8:30 рано в Нью-Йорку: 1-ша рунда чоловіків.
Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год.
10:30 в Нью-Йорку: турнір переможців. Год. 3:30 по пол.
на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місця дальших змагань назначить провідник зма-
гань Р. Ракочий, ст.

Змагання групи чоловіків, вильсовані до епімінаційної
рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як
рівнож ті, що відпадут в епімінаційних, можуть змагатися в
в групі переможців.

З уваги на короткий час турніру та велике число учас-
ників, змагання можуть голоситись тільки до одної конкурен-
ції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагання (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
ПРОСИМО ВИТЯТИ ТА ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище
2. Адреса (по-англійськи)
3. Телефон
4. Дата народження
5. Конкуренція та група в якій
змагун хоче брати участь
6. Клубова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K., American Ukrainian Sports Club

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 30-го серпня 1986 року

о год. 11-й вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕІ
І НАГОРОДИ УНСоюзу

у спільдуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. гінци — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — зміниним
4 x 50 м. гінци — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — зміниним
4 x 50 м. гінци — зміниним

Змагання (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних
конкуренціях і один раз в гінцих.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 30 серп-
ня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове \$2.00 від
особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА,
ЮРІЙ ГРАБ, ХРИСТИНА КУШНІР, ІРЕНА СЛИЖ, МАРКО
КРИШТАЛЬСЬКИЙ, БОГДАН І ІВАННА ЯЦІВ, МАРІЯ БО-
КАЛО.